

[Lilli Gyldenkilde]

Det andet, jeg godt vil sige, er, at et af argumenterne er, at det er bedre at tage en uddannelse. Jeg er enig i, at det er klogt at uddanne sig på arbejdsløshedsdagpenge, og derfor er jeg også uenig i, at man har forringet mulighederne i den nye arbejdsmarkedsreform i forhold til den gamle; men lad det nu ligge. Jeg kan ikke indse, hvorfor det skal være sådan, at hvis en arbejdsløs bare bliver ved med at være arbejdsløs, får han 100 pct. i dagpenge for ikke at bestille noget, for at blive derhjemme og ikke deltage i noget som helst; men hvis han går med i en model, hvor man fordeler arbejdet blandt 4-5 personer, må han kun få 80 pct. Det er det, der er uforståeligt for ganske almindelige mennesker. Nogle af os har endda gået i skole i mere end 7 år, men er ganske vist ikke finansminister – og det er der sikkert også mange der vil være glade for – men ikke desto mindre kan almindelige mennesker sandelig ikke forstå, at hvis man er passiv og ikke tager del i noget, får man 100 pct.s dagpenge, men hvis man derimod vil være aktiv og dermed bedre egnet til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, når jobbene kommer, skal man nøjes med 80 pct. Det er uforståeligt, finansminister.

Den fg. formand (Helge Sander):

Inden jeg giver ordet til finansministeren, bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på identiteten.

Finansministeren (Lykkeitoft):

Så skal jeg gøre en fortsat identitetskriser meget kort.

Forskellen på 100 pct.s dagpenge og 80 pct.s dagpenge er, så vidt jeg kan regne ud, 27.000 kr. på årsbasis. Hvis man modtager dagpenge en fjerdedel af året, er forskellen brutto 6.750 kr., som man skal betale skat af, og hvis man skal betale godt og vel halvdelen i skat – hvilket vil være typisk for denne gruppe – er man nede på omkring 60 kr. om ugen i forskel på den disponible indkomst, der er fuldt ud mulig med den lovgivning, der er gennemført, og den indkomst, man har ifølge den ordning, fru Lilli Gyldenkilde hellere vil have.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal også holde mig til en enkelt ting, for selvfølgelig diskuterer vi arbejdsfordelingsordninger bredt set, samtidig med at vi diskuterer, hvordan vi kommer videre med at undgå dobbeltarbejde.

Jeg kan forstå på finansministeren, at der ikke er noget at komme efter. Det skal bedre kunne betale sig at gå derhjemme og ikke bestille noget og være arbejdsløs, fordi man skal have fuldtidsarbejde, for at det skal kunne betale sig at komme ind på arbejdsmarkedet, og det er ikke til at få. Det er da rigtigt, at der er de forskelle, som ministeren ridsede op. Men sagen er, at de, der ikke får lov at komme ind i disse modeller, får 100 pct.s dagpenge, mens de, der gerne vil ind i dem, kun kan få 80 pct., og der er ingen, der kan forstå det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Lejefastsættelse i en- og tofamiliehuse og ejerlejligheder, der udlejes tidsbegrænset).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 24/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Else Marie Mortensen (S):**

Ja, det her er unægtelig noget helt andet. I 1991 vedtog et flertal i Folketinget at ændre lejeloven og lov om midlertidig boligregu-